

ת"פ 13858/01/18 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו נג'מה,

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13858-01-18 מדינת ישראל נ' אבו נג'מה(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	המאשימה
	נגד
	מחמד אבו נג'מה,
	הנאשמים
	ע"י ב"כ עו"ד עבד דראושה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן בהסדר דיוני, בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו למגורים או לתפילה וגניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 25.12.2017 לפנות בוקר במרכז העיר ירושלים, התפרץ הנאשם לבר. הוא הגיע למקום, שבר את דלת הכניסה באופן לא ידוע, נכנס פנימה, שבר את מנגנון הנעילה של קופת המקום, וגנב ממנה 600 ₪.

מהלך הדיון

תיק זה הגיע אלי במסגרת תיק מעצר, אלא שהצדדים הסכימו לעבור לתיק העיקרי במסגרת הסדר דיוני ללא הסכמה לעונש. ביום 9.4.2018 הוריתי על שחרורו של הנאשם לקהילת "אלפיטאם" לצורך תהליך טיפולי. אלא שביום 23.5.2019, ובניגוד לתנאים שהוטלו על הנאשם, הוא בחר לעזוב את הקהילה, למרות מאמצי הצוות ושירות המבחן למנוע זאת על דרך שכנועו להישאר - דרך שלא צלחה. בעקבות כך וכעבור כחודשיים, משלא התייצב הנאשם, התיק הותלה (פרוטוקול מיום 12.7.2018). כעבור זמן נוסף, לאחר שהנאשם אותר ונעצר ע"י המשטרה, ההליכים חודשו, הוא נעצר עד לתום ההליכים נגדו. הסניגור ביקש בעת הדיון להזמין תסקיר בעניינו של הנאשם, אך לא סברתי כי הדבר נחוץ וקבעתי את התיק לשמיעת טיעונים לעונש (פרוטוקול מיום 24.3.2019).

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא כבן 30 ולא עבד טרם מעצרו. לפני כן עבד בתחום התקנת השיש במשך כשנה וחצי. הוא סיים 6 שנות לימוד, והחל לשוטט ברחובות מגיל צעיר, ללא השגחה משפחתית. כבר מגיל צעיר (14) החל להשתמש בסמים ואלכוהול על רקע הסביבה השלילית שבה הסתובב. בית הוריו לא שימש לו מוקד תמיכה, כאשר אביו אף סבל מהתמכרות לסמים, וניתק את הקשר עם המשפחה ברבות בזמן. גם גורלה של אמו של הנאשם לא שפר עליה. לנאשם עבר פלילי בתחומי הרכוש, האלימות והסמים, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים מת"פ 23322-06-10 מיום 25.10.2015 (להלן - **תיק התנאי**). ביחס לעבירה הנוכחית, ציין הנאשם כי עבר אותה על רקע משבר משפחתי וחזרה לצריכת אלכוהול. שירות המבחן עמד על הניסיונות הטיפוליים של הנאשם, אשר הצליח לשהות בקהילת "אלפיטאם" במשך 15 חודשים, ואף לאחר מכן שהה בהוסטל שיקומי במשך 9 חודשים נוספים. בהמשך יזם פניה לקהילה והמשיך להיות מטופל בה, אלא שבהמשך, למרבה הצער, ניתק קשר עם התהליך הטיפולי. שירות המבחן ציין, כי לנוכח התהליך הטיפולי הארוך שהנאשם עבר, יש בו הכוחות והפוטנציאל לנסות ולהשתלב שוב בתהליך שכזה, ועל-כן המליץ בחודש מרץ 2018 על שילובו בתהליך שכזה. כאמור, הנאשם אכן שולב בקהילת "אלפיטאם" על-פי ההמלצה האמורה, אך לא התמיד ועזב את המקום כעבור זמן לא ארוך. לקראת הדיון בטיעונים לעונש, לא סברתי כי יש מקום להזמין תסקיר נוסף לנוכח המצב הנוכחי בתיק.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

המאשימה היפנתה לטיב המעשה, לעברו הפלילי של הנאשם, להתנהלותו בתיק זה ולמאסר המותנה, ועתרה לעונש של 16 חודשי מאסר לרבות הפעלת המאסר המותנה. הסניגור מנגד היפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ניסיונות הגמילה המוצלחים בעבר ולהודאת הנאשם, וסבר שיש להסתפק בתקופת התנאי.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחונו האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת גם אם לא מתוככמת; לנאשם אחריות בלעדית לביצוע העבירה; בפועל נגרם נזק לרכוש מעצם ההתפרצות והגניבה; מדובר באדם מבוגר שצריך היה להימנע מן המעשה, כאשר המניעים הם השגת רווח כלכלי ותו לא.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בעבירות התפרצות לעסק מלמדת על מדיניות ענישה של מאסר בפועל,

כאשר מתחמי הענישה עומדים על בין 6 ל-10 חודשים בתחילת המתחם, ועד 30 חודשים ואף למעלה מזה ברף העליון. ראו בהקשר זה לדוגמה: רע"פ 6032/15 וחידי נ' מ"י (מיום 21.9.2015); רע"פ 6263/15 כורם נ' מ"י (מיום 20.9.2015); רע"פ 3153/15 מטיביצי נ' מ"י (מיום 11.5.2015) ועפ"ג (חיפה) 55303-03-17 דארי נ' מ"י (מיום 17.5.2017).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה לו טענה המדינה, בין 6 ל-12 חודשי מאסר הוא אף מתון אך אמצו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם כבר שהה מאחורי סורג ובריח כך שעצם שליחתו למאסר לא תהווה פגיעה בלתי מידתית בו; הנאשם הודה במיוחס לו והסביר את הנסיבות שהביאוהו לביצוע העבירה ועיקרן - משבר אישי/משפחתי שחווה, שדרדר אותו חזרה לשימוש בחומרים ממכרים; לא ניתן להתעלם מהדרך הארוכה שעשה הנאשם בעבר בניסיון להשתקם, ואף הוכיח כי יש בו את הכוחות להצליח ולהשתקם. אלא שבנקודת הזמן הנוכחית, הנאשם מצוי בשפל שכתוצאה ממנו, מצוי במצבו העגום כעת; נסיבות חיו אינן קלות כלל ועיקר; לחובת הנאשם עבר פלילי רלבנטי ואף מאסר מותנה.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין כפי שפורט לעיל, אין מנוס ממיקום הנאשם במחצית המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל ויום לריצוי בניכוי ימי מעצרו בתיק זה - חישוב שב"ס הוא שיכריע;
- ב. 10 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה שבה הורשע, וכן התפרצות למקום מגורים וכן גניבה, וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. מפעיל עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים שנגזר על הנאשם בתיק התנאי, וזאת במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר ויום לריצוי בניכוי ימי מעצרו בתיק זה;
- ד. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי מקום להטיל עליו רכיב כספי.
- ה. יחד עם זאת, מטיל על הנאשם התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את כל העבירות המנויות בתנאי שהטלתי, וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו, או חודש ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות הנ"ל בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, במעמד הנוכחים.